

Sygn. akt I C 496/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: st. sekr. sąd. Kamil Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa W. F.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę 11500 złotych

1. zasądza od Towarzystwa (...) w W. na rzecz W. F. kwoty:

a) 11000 (jedenaście tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lipca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

b) 500 (pięćset) złotych,

2. zasądza od Towarzystwa (...) w W. na rzecz W. F. kwotę 5892 (pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 496/15

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2015 r. W. F. wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) w W. z pozwem o zapłatę kwoty 11000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lipca 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 31 maja 2014 r. oraz kwoty 500 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii technicznej naprawy pojazdu powoda, a ponadto wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że roszczenie wynika ze zdarzenia z dnia 31 maja 2014 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód powoda marki Opel Zafira. Strona pozwana, ponosząca odpowiedzialność cywilną za przedmiotowe zdarzenie, uznała szkodę powoda za całkowitą, wskazując, że koszt naprawy pojazdu przenosi jego wartość sprzed szkody i w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi tytułem odszkodowania kwotę 8285 zł. W ocenie powoda należne odszkodowanie wynosi łącznie 19918,30 zł. Ponadto powód poniósł koszty sporządzenia prywatnej ekspertyzy w kwocie 500 zł.

[pozew k.2-5]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. Pełnomocnik strony pozwanej przyznał, że Towarzystwo (...) w W. ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 31 maja 2014 r. Podniósł, że odszkodowanie nie zostało zaniżone. Ponadto wskazał, że istotnym jest, czy pojazd powoda został

po przedmiotowej szkodzie naprawiony czy też sprzedany bez naprawy. W przypadku zbycia pojazdu bez naprawy odszkodowanie powinno odpowiadać wartości pojazdu na dzień szkody pomniejszonej o wartość pojazdu w stanie uszkodzonym, nawet jeśli sam koszt naprawy jest niższy od wartości pojazdu.

[odpowiedź na pozew k.26-30]

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015 r. pełnomocnik powoda wskazał, że rzeczywisty zakres uszkodzeń samochodu powoda, wynikłych ze zdarzenia z dnia 31 maja 2014 r., jest mniejszy, aniżeli ten ustalony przez stronę pozwaną, albowiem w wyniku wypadku nie doszło do uszkodzenia bocznych słupków.

[protokół rozprawy k.61]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku zdarzenia drogowego z 31 maja 2014 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki Opel Zafira o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność powoda. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) w W.. Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 2 czerwca 2014 r. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 8285 zł tytułem należnego mu odszkodowania.

[okoliczność bezsporna]

Powód nadal jest w posiadaniu przedmiotowego pojazdu, który po szkodzie z dnia 31 maja 2014 r. został naprawiony w całości. Naprawa dokonywana była w różnych warsztatach, zaś części pochodziły z wraku innego pojazdu. Koszt naprawy wyniósł około 7000–8000 zł. Powód nabył ten samochód w 2010 bądź 2011 r. jako bezszkodowy.

[dowód: zeznania powoda e-protokół 00:05:34-00:05:59 CD k.169 w zw. z k.61]

Uzasadniony koszt naprawy samochodu marki Opel Zafira o nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 31 maja 2014 r. przy wykorzystaniu oryginalnych części zamiennych z logo producenta wynosi 19818,30 zł brutto. W dacie zdarzenia wartość przedmiotowego pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 20900 zł brutto, zaś w stanie uszkodzonym – 10400 zł brutto. Jest wysoce prawdopodobne, że naprawa pojazdu powoda po zdarzeniu z dnia 31 maja 2014 r. przywróciła pojazd do stanu sprzed szkody. W razie uznania zasadności dokonania naprawy przy użyciu nowych części oryginalnych zdemontowane elementy posiadałyby wartość handlową złomu. Naprawa pojazdu przy użyciu nowych części nie spowodowałaby wzrostu jego wartości. Książka serwisowa nie jest warunkiem koniecznym zastosowania korekty dodatniej za liczbę kilometrów. W razie nie zastosowania korekty za przebieg wartość pojazdu w maju 2014 r. w stanie nieuszkodzonym wyniosłaby 19600 zł brutto.

[dowód: pisemna opinia biegłego k.75-124, pisemna uzupełniająca opinia biegłego k.147-150]

W dniu 21 lipca 2014 r. na zlecenie powoda sporządzona została prywatna wycena wartości pojazdu marki Opel Zafira przed szkodą w dniu 31 maja 2014 r. oraz prywatna kalkulacja naprawy tego pojazdu. Koszt sporządzenia prywatnej wyceny i kalkulacji kosztów naprawy pojazdu wyniósł 500 zł.

[dowód: prywatna ekspertyza k.8-17, faktura k.19]

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016 r. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. S. (1) i M. S. (2), którzy mieli zeznawać na okoliczność sposobu wykonania czynności związanych z naprawą pojazdu oraz ceny zapłaconej przez stronę powodową. Ustalenia w tym zakresie nie były istotne dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy. Sposób dokonania naprawy uszkodzonego pojazdu przez powoda, a także wysokość kosztów naprawy poniesionych przez powoda już po zdarzeniu wywołującym szkodę pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

W rozpoznawanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia z 31 maja 2014 r., jak i jego przebieg oraz zakres uszkodzeń powstałych w jego wyniku w samochodzie marki Opel Zafira nr rej. (...), stanowiącym własność powoda. Strona pozwana nie kwestionowała również zasady swej odpowiedzialności. Podnosiła jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego powodowi zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości, która w pełni odpowiada wysokości doznanej przez niego szkody.

Przepis art. 361 § 1 i 2 k.c. wprowadza zasadę pełnego odszkodowania. Pełniona przez odszkodowanie funkcja kompensacyjna oznacza, iż odszkodowanie winno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy poprzedzający zdarzenie szkodzące, nie mogąc jednocześnie wzbogacić poszkodowanego poprzez przewyższenie wysokości faktycznie poniesionej szkody. Dla spełnienia swej roli wysokość odszkodowania powinna pokrywać wszelkie celowe i uzasadnione ekonomicznie wydatki niezbędne dla przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu. Do wydatków spełniających te kryteria zaliczone zostały koszty nowych części zamiennych, niezbędnych do naprawy pojazdu (tak m. in. SN w uchwale siedmiu sędziów z 12.04.2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112). Wątpliwości czy nowe części zamiennne powinny być oryginalnymi częściami zamiennymi sygnowanymi logo producenta czy też częściami zamiennymi o porównywalnej jakości przesądził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012 r. (III CZP 85/11, Lex nr 1218190), w którym stwierdził, że w przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta, należy uwzględniać ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu. Jeśli zaś ubezpieczyciel chciałby podważyć wysokość tak ustalonego odszkodowania, wykazując przykładowo, że ze względu na wiek pojazdu lub jego stan sprzed uszkodzenia odszkodowanie to będzie zawyżone, powinien to wykazać, w tym bowiem zakresie to na nim spoczywa ciężar dowodu (tak m. in. SN w postanowieniu w sprawie sygn. akt III CZP 85/11). Należy również wskazać na ugruntowane orzecznictwo, zgodnie z którym obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy i czy w ogóle zamierza jej dokonać (tak m. in. SN w uchwale z 15.11.2001 r., III CZP 68/01, OSPIKA z 2002 r., nr 7-8, poz. 103 oraz wyroku z 7.08.2003 r., IV CKN 387/01, Lex nr 141410).

Rozważenia na gruncie niniejszej sprawy wymaga również zagadnienie szkody całkowitej. W orzecznictwie wskazuje się, iż koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nie przewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 k.c. (tak m. in. SN w postanowieniu z 12.01.2006 r., III CZP 76/05, Biuletyn SN 2006/1).

W oparciu o wydaną w toku procesu opinię biegłego sądowego Sąd ustalił, że wysokość uzasadnionych kosztów naprawy samochodu marki Opel Zafira o nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 31 maja 2014 r. przy wykorzystaniu oryginalnych części zamiennych z logo producenta wynosi 19818,30 zł brutto. Z opinii jednoznacznie wynika, że użycie do naprawy nowych części oryginalnych z logo producenta pojazdu nie doprowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia powoda. Sąd ustalił także, iż wartość przedmiotowego pojazdu w dacie szkody w stanie nieuszkodzonym wynosiła 20900 zł brutto, zaś w stanie uszkodzonym - 10400 zł brutto. Wskazaną wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym Sąd przyjął, opierając się na pierwotnej pisemnej opinii biegłego, w której biegły zastosował korektę dodatnią za niski przebieg pojazdu. W swej pisemnej opinii uzupełniającej biegły wskazał, że książka serwisowa – wbrew twierdzeniom strony pozwanej – nie jest warunkiem koniecznym zastosowania tej korekty. Z powyższych ustaleń wynika, że koszt naprawy pojazdu powoda nie przekracza jego wartości. Naprawienie szkody powinno zatem

nastąpić poprzez wypłacenie powodowi odszkodowania w wysokości odpowiadającej ekonomicznie uzasadnionym kosztom naprawy przedmiotowego samochodu.

Okoliczność, że powód dokonał naprawy pojazdu w nieautoryzowanych zakładach naprawczych, przy użyciu używanych części oryginalnych, w żaden sposób nie wpływa na ustalenie wysokości należnego mu odszkodowania. Okoliczność, że poszkodowany nie naprawił pojazdu, naprawił go w sposób odmienny, aniżeli wynikający z żądanego odszkodowania, bądź też sprzedał pojazd, jest irrelevantna dla ustalenia w toku procesu należnego odszkodowania.

Reasumując, należało przyjąć, że uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda po zdarzeniu z dnia 31 maja 2014 r. wynosi 19818,30 zł. Uwzględniając wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 8285 zł, dalsze odszkodowanie należne powodowi wynosi 11533,30 zł (19818,30 – 8285). Z uwagi na to, że powód dochodził z tego tytułu jedynie kwoty 11000 zł, Sąd zasądził na jego rzecz od strony pozwanej 11000 zł tytułem dalszego odszkodowania.

Za zasadne Sąd uznał również roszczenie powoda o zwrot kosztów sporządzonej kalkulacji. Sąd przychylił się do stanowiska prezentowanego m. in. przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie sygn. akt III CZP 24/04 (Legalis nr 62911) w przedmiocie przynależności tych kosztów do kategorii kosztów pozostających w normalnym związku przyczynowym ze szkodą. Poszkodowany bowiem – w przypadku negatywnej bądź niesatysfakcjonującej go decyzji ubezpieczyciela w przedmiocie wypłaty odszkodowania – ma prawo do skontrolowania zasadności tej decyzji jeszcze przed wszczęciem procesu dla zbadania słuszności swych racji i podjęcia świadomie dalszych kroków w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 500 zł, stanowiącą koszt sporządzenia na zlecenie powoda po wydaniu negatywnej decyzji przez pozwanego prywatnej wyceny wartości pojazdu oraz kalkulacji kosztów jego naprawy.

O odsetkach od kwoty 11000 zł Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. oraz w zw. z art. 14 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 ze zm.). Strona pozwana powinna była wypłacić powodowi odszkodowanie w terminie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 2 czerwca 2014 r. Pozwane Towarzystwo w wyznaczonym przez ustawodawcę terminie nie wypłaciło powodowi całego odszkodowania, wobec czego pozostało w zwłoce od pierwszego dnia po upływie owego trzydziestodniowego terminu czyli od dnia 3 lipca 2014 r. Od tej też daty Sąd zasądził odsetki ustawowe do 31 grudnia 2015 r., zaś wobec zmiany przepisów kodeksu cywilnego o odsetkach – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty ustawowe odsetki za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na jego rzecz poniesionych przez niego kosztów procesu w łącznej kwocie 5892 zł, na którą składają się: 575 zł – opłata sądowa od pozwu, 4800 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 500 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego.